

регіонального ринку.

Одним з перспективних регіонів для формування сучасного транспортно-логістичного комплексу має стати Харківська область. Цьому сприяє її вигідне економіко-географічне положення «на перехресті» залізничних, автомобільних, трубопроводних та повітряних трас, що поєднують східні регіони Росії, Казахстану, країн Середньої Азії та Закавказзя з країнами Центральної та Південної Європи, а також північні та центральні райони Росії, Фінляндію, Польщу, країни Балтії з країнами Чорноморського басейну.

Транспортно-логістичний комплекс може стати каталізатором багатьох соціально-економічних процесів у регіоні, у тому числі в значній мірі - розвитку промисловості.

Необхідність оптимізації транспортно-логістичної діяльності, пов'язаної з перевалкою, зберіганням, обробкою й дистрибуцією значної кількості вантажів, стимулює розвиток наукової, проєктної й інноваційної діяльності. Для цього необхідно також буде залучити провідні вищі навчальні заклади регіону, у яких готують фахівців для всіх видів транспорту й логістики, а також багато наукових і проєктних організацій, що виконують перспективні розробки для транспортного комплексу

Таким чином формування регіональних транспортно-логістичних комплексів сприяє розвитку регіонів на основі створенні необхідних умов для залучення інвестицій і підвищення привабливості території для розвитку бізнесу.

УДК 658.3

ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ МЕРЕЖІ РЕГІОНАЛЬНИХ ЛОГІСТИЧНИХ РОЗПОДІЛЬЧИХ ЦЕНТРІВ В УКРАЇНІ

Полякова О.М., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Сьогодні логістика в Україні становиться „локомотивом економіки”. Ринок невблаганно підводить Україну до необхідності розвитку логістичних регіональних центрів. Створення регіональних розподільчих центрів дозволить, з одного боку, оптимізувати фінансові потоки підприємств (материнських структур), з іншого – поживає бізнес-середовище регіонів, забезпечуючи більш високі вимоги до стандартів якості бізнес-процесів на місцях. У розвитку регіонів регіональні логістичні центри мають позитивний вплив: починаючи від підвищення і розширення асортименту, якості продукції і послуг і завершуючи створенням нових робочих місць.

В Україні вже сформувалися необхідні

передумови створення мережі регіональних логістичних розподільчих центрів:

1) глобалізація торгово-транспортних потоків, розвиток мережі міжнародних транспортних коридорів;

2) необхідність зміни сучасної практики постачань. Сучасна практика постачань безпосередньо від виробника у роздрібну торгівлю створює так звані „загублені продажі” і одночасно зайві запаси в роздрібній мережі;

3) необхідність зміни логіки бізнес-процесів: зміна логіки виштовхування на логіку витягування. Сьогодні регіональні центри розглядають як перевалочну базу, яка, не даючи реального ефекту, тільки збільшує витрати компаній. Але якщо підпорядкувати діяльність регіональних центрів вимогам ринку, то регіональні центри можуть дати відчутне зниження запасів за відсутності загублених продажів;

4) нерівномірний розподіл логістичного навантаження по регіонах (централізація товарних, фінансових, управлінських ресурсів в Києві);

5) використання великими компаніями філій в регіонах тільки для продовження власного сервісного обслуговування (філії компаній не здійснюють окрему господарську діяльність);

6) існування застарілої схеми перевезень;

7) необхідність формування логістичної стратегії або концепції розвитку України;

8) необхідність державної підтримки і регулювання створення мережі логістичних розподільчих комплексів у регіонах.

До причин, які перешкоджають створенню і розвитку мережі регіональних логістичних розподільчих центрів в Україні на даному етапі господарювання, належать:

1) падіння купівельного попиту у всіх галузях, глобальне скорочення товарообігу і вантажоперевезень;

2) значні фінансові витрати на розбудову регіональних логістичних розподільчих центрів, ризики реалізації довгострокових проєктів;

3) відсутність зовнішніх інвесторів і небажання внутрішніх інвесторів фінансувати проєкти у галузі логістики;

4) дефіцит менеджерів, які здатні ефективно реалізовувати подібні проєкти;

5) відсутність прозорості подій, які відбуваються серед спільноти підприємців;

6) регіональне неприйняття ринку повного комплексу логістичних послуг (аутсорсингу). Головною причиною є не зовсім „білі” товарні потоки вітчизняних підприємств;

7) відсутність в регіонах великих компаній, які користуються послугами логістичних операторів;

8) відсутність в регіонах сучасних логістичних комплексів;

9) зниження реальних доходів населення і

практично повне припинення кредитування банками;

10) загроза приходу до України великих міжнародних компаній, які складуть конкуренцію місцевим перевізникам і виробникам;

11) непрозора, забюрократизована процедура придбання землі, характерна для багатьох регіонів України.

Розвиток фактора регіоналізації сприяє розвитку і розширенню в Україні існуючих логістичних розподільчих центрів, які розташовані в промислових вузлах регіонів на стику транспорту ближнього і дальнього проходження, поблизу морських і річкових портів тощо. В той же час варто пам'ятати, що саме розвиток регіону визначає доцільність створення логістичних центрів.

УДК 656.022.8

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ УЧАСТІ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ МТК

*Радіонов І.В., начальник відділу Департаменту
залізничного транспорту Мінтрансу України*

Максимальне використання переваг міжнародного розподілу праці і вигідне для експорту транспортних послуг географічне положення України може внести значний внесок в поліпшення економічної ситуації, що склалася в країні. Тобто вдосконалення транспортної системи країни, реалізація її могутнього транзитного потенціалу для забезпечення євразійських зв'язків може стати однією з ключових ланок розвитку української економіки.

Проте, на сьогоднішній день, існуючий могутній транзитний потенціал України використовується слабо.

В той же час ініціюється ряд крупних міжнародних транспортних проектів, що передбачають реалізацію євразійських зв'язків в обхід території України. Реалізація таких проектів може завдати збитку економіці нашої країни і її політичним інтересам. Україна має мінімальний запас часу для вживання заходів, що передбачають розробку і реалізацію ефективної транзитної політики країни, використання резервів національної транспортної системи, підготовку і реалізацію транспортних проектів в цілях залучення крупних транзитних і зовнішньоторговельних вантажопотоків на вітчизняні транспортні комунікації.

Вирішення вищезазначених питань вимагає в першу чергу цілеспрямовану діяльність держави по координації дій органів влади в цілях створення сприятливих умов для залучення на транспортні комунікації України транзитних пасажиро-

вантажопотоків.

Для більш повного використання переваг географічного положення країни, забезпечення зростаючих об'ємів зовнішньоторговельної діяльності, зміцнення ролі України в світовій господарській системі необхідне формування і планолюбний розвиток українських міжнародних транспортних коридорів, як важливих елементів міжнародної євразійських транспортної інфраструктури, що сьогодні створюється.

Слід також відзначити, що основні вантажопотоки зовнішньоторговельних і транзитних перевезень співпадають з головними напрямками перевезень в міжрегіональному сполученні усередині України, в районі проходження яких зосереджено понад 80% населення і промисловий потенціал країни. З цього виходить, що розвиток міжнародних транспортних коридорів відповідає як зовнішнім, так і внутрішнім економічним інтересам держави.

УДК 656.003

МЕХАНИЗМ И ПРИНЦИПЫ СИСТЕМЫ ТРАНЗИТНЫХ ПЕРЕВОЗОК УКРАИНЫ НА БАЗЕ ГЛОБАЛЬНОЙ ЛОГИСТИКИ

*Сотниченко Л.Л., к.э.н., доцент,
Бажан А.Н., аспирант (ОНМА)*

В Украине с потерей провозной способности торгового флота фактически были прекращены, за некоторым исключением теоретические, методологические разработки и практические рекомендации в области эффективного развития морского транспортного комплекса.

Поэтому актуальными становятся проблемы и перспективы рационального развития транзитного потенциала морехозяйственного комплекса Украины в условиях глобальных логистических систем.

На современном этапе увеличение объемов международного транзита территорией Украины может стать важным фактором стабилизации и структурной перестройки ее экономики. Система транзитных перевозок есть один из наиболее эффективных факторов развития национальной экономики, а инвестиции в эту сферу дают быструю отдачу.

Новые тенденции в формировании комплексности развития региональных и глобальных коммуникаций транзитной системы, а так же выбор направлений развития интеграционных процессов транзитной системы Украины в мировую транспортную инфраструктуру, являются основными тенденциями в расширении транзитных перевозок